

Відповідно до п. 6 Прикінцевих положень Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, Закону України “Про пенсійне забезпечення” та постанови Кабінету Міністрів України від 16 липня 2008 року № 654 “Про підвищення рівня пенсійного забезпечення громадян” непрацюючим пенсіонерам, які мають на своєму утриманні дітей до 18 років, до пенсії за віком, по інвалідності та за вислугу років призначається і виплачується надбавка у розмірі 150 грн. на кожну дитину.

Непрацюючими пенсіонерами – є особи, які не перебувають у трудових відносинах та не зареєстровані як суб’єкти підприємницької діяльності.

- Встановлення зазначеної надбавки провадиться на підставі заяви пенсіонера, до якої надаються документи, що засвідчують особу, родинні стосунки та вік утриманця, підтверджують перебування його на утриманні заявника та свідчать про те, що пенсіонер не працює. Такими документами є:

- паспорт;
- довідка про присвоєння ідентифікаційного номеру;
- трудова книжка;
- свідоцтво про народження дитини;
- довідка уповноважених органів з місця проживання (органів управління житловим фондом, місцевого самоврядування) про перебування на утриманні чи про спільне проживання з заявником.

Виплата надбавки здійснюється до досягнення дитиною 18 – річного віку.

Одночасно нагадуємо про те, що пенсіонери, які на своєму утриманні мають дітей до 18 років, та отримують відповідну надбавку до пенсії, в обов’язковому порядку повинні своєчасно повідомляти управління Пенсійного фонду України за місцем перебування на обліку про факт працевлаштування або здійснення підприємницької діяльності. У разі прийняття на роботу чи реєстрації фізичної особи – суб’єкта підприємницької діяльності, виплата пенсіонеру зазначеної надбавки припиняється.

- Слід також зазначити, що на тих дітей, які отримують пенсію або державну соціальну допомогу відповідно до Закону України “Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та діям - інвалідам”, надбавка до пенсії не нараховується.

Щодо зарахування періоду догляду за дитиною з інвалідністю до стажу роботи, який дає право на трудову пенсію

На підставі статті 56 Закону України “Про пенсійне забезпечення” від 05.11.1991 № 1788-ХІІ (надалі – «Закон № 1788») визначаються види трудової діяльності, що зараховується до стажу роботи, який дає право на трудову пенсію. Зокрема, відповідно до пунктів: «є» статті 56 Закону № 1788 до стажу роботи, який дає право на трудову пенсію, зараховується час догляду за інвалідом першої групи або дитиною – інвалідом віком до 16 років, а також за пенсіонером, який за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду; «ж» – час догляду непрацюючої матері за малолітніми дітьми, але не довше ніж до досягнення кожною дитиною 3-річного віку.

З вищенаведеної норми випливає, що у випадку, якщо дитина визнана дитиною-інвалідом з дитинства, до стажу роботи, який дає право на трудову діяльність зараховується час догляду за такою дитиною.

Відповідно до пункту 3 Прикінцевих положень Закону України «Про загальнообов'язкове державне страхування» 09.07.2003 № 1058-IV (надалі – «Закон № 1058-IV») жінки, які народили п'ятеро або більше дітей і виховали їх до шестирічного віку, і матері інвалідів з дитинства, які виховали їх до цього віку, мають право на призначення дострокової пенсії за віком при досягненні 50 років, за наявності не менше 15 років страхового стажу. При цьому до числа інвалідів з дитинства належать також діти-інваліди віком до 16 років.

Пунктом 2.18 Постанови Правління Пенсійного Фонду України № 22-1 від 25.11.2005 «Про затвердження Порядку подання та оформлення документів для призначення (перерахунку) пенсій відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» передбачено, що визнання особи інвалідом з дитинства або дитиною-інвалідом засвідчується:

- випискою з акта огляду в МСЕК;
- медичним висновком установи охорони здоров'я;
- посвідченням одержувача допомоги;
- довідкою органу, що призначає допомогу, про період призначення допомоги.

У разі якщо дитина визнана дитиною-інвалідом після досягнення шестирічного віку, або інвалідом з дитинства після досягнення вісімнадцятирічного віку надається висновок лікарсько-консультаційної комісії про те, що вона мала медичні показання для визнання її дитиною-інвалідом до досягнення шестирічного віку.

Постановою Кабінету міністрів України від 12 серпня 1993 р. N 637 «Про затвердження Порядку підтвердження наявного трудового стажу для призначення пенсій за відсутності трудової книжки або відповідних записів у ній» передбачено, що час догляду за інвалідом I групи, дитиною-інвалідом віком до 16 років, а також пенсіонером, який за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, встановлюється на підставі:

- акта обстеження фактичних обставин здійснення догляду;
- документів, що засвідчують перебування на інвалідності (для інвалідів I групи і дітей-інвалідів) і вік (для престарілих і дітей-інвалідів).

Акт обстеження фактичних обставин здійснення догляду складається органами Пенсійного фонду України на підставі відомостей житлово-експлуатаційних або інших організацій за місцем проживання (реєстрації),

сільських, селищних рад, опитування осіб, за якими здійснюється догляд, та їх сусідів, інших даних.

Документами, які підтверджують перебування на інвалідності, можуть бути виписка із акта огляду медико-соціальної експертної комісії, медичні висновки, пенсійне посвідчення, посвідчення одержувача допомоги або довідка органів праці та соціального захисту населення або Пенсійного фонду та інші документи.

Таким чином, при наявності всіх необхідних документів, які передбачені вище, час догляду за дитиною – інвалідом віком до 16 років зараховується до стажу роботи, який дає право на трудову пенсію.

Начальник Житомирського
міського відділу з питань призначення
та перерахунку пенсій №1

О.Б.Луценко